

KILKA UWAG
o Szkaplerzu Karmelitańskim¹

DLA UŻYTKU

osób należących do bractwa tegoż

Szkaplerza

napisał

O. Romuald K. b.

[2]

Rękopism pod tytułem „Kilka uwag o Szkaplerzu Karmelitańskim” odznacza się jasnym i dokładnym opisem, jaki był początek bractwa Szkaplerza Karmelitańskiego; następnie wymienia Papieży i nadane przez nich odpusty, tak zupełne jak i częściowe – jak również wylicza korzyści, jakie odnoszą należący do tego bractwa. Z tych tedy powodów niniejszy rękopism na rozpowszechnienie drukiem zasługuje.

¹ dla strony szkaplerz.pl – przygotowała p. Maria Solek z Tenczynka

W Krakowie d. 25 Listopada 1891.

X. Filip Gołaszewski.

Cenzor.

L. 4720.

POZWALAMY DRUKOWAĆ.

Kraków dnia 25 listopada 1891.

L. S.

+ A. Kard. Dunajewski

[3]

[rysunek Matki Bożej z Dzieciątkiem wraz z podpisem:

”Królowo i ozdobo Karmelu, módl się za nami!”

oraz tekst przyjęcia do bractwa

„przyjęt...do bractwa Szkaplerza Karmelitańskiego przez (nieczytelny wpis) w kościele

Czerna dnia 4 grudnia 1892]

I.

1. Początek, 2) Cel, i 3) Korzyści bractwa szkaplerza karmelitańskiego.

1. [4] P o c z ą t e k: Z pomiędzy różnych bractw przez Kościół św. zatwierdzonych, bractwo szkaplerza Najśw. Panny z góry Karmelu, jest jednym z najstarszych. Nazywa się ono bractwem szkaplerza św., ponieważ jego członkowie noszą na sobie na tasemce lub sznurku sukienkę, czyli szkaplerz składający się z dwóch kawałków sukna czarnego lub brunatnego, a z której jeden spada na plecy zwane po łacinie scapulae (czytaj skapule), a drugi na piersi. Nazywa się ono także i bractwem karmelitańskim, ponieważ Najśw. Panna Marya na górze Karmelu, z kąd Zakon karmelitański wziął swój początek, od najpierwszych czasów chrześcijaństwa nabożnie czczoną była. Dlatego też wszyscy przynależący do tego bractwa powinni się o to [5] szczególnie starać, by Najśw. Pannę w osobliwszy sposób czcić a zwłaszcza naśladować ją w czystości serca, w pokorze, posłuszeństwie i cierpliwości.

Szkaplerz święty jako sukienkę łaski, wręczyła Matka Boska 16 lipca 1251 roku świętemu Szymonowi Stockowi, który naówczas był Jenerałem Zakonu a zarazem Jej gorliwym czcicielem. Wówczas to Najśw. Panna Marya objawiła mu się otoczona licznym orszakami Aniołów, a trzymając w ręku szkaplerz św. rzekła: „Przyjmij Synu mój, ten szkaplerz zakonu twego, jako zamię mojego bractwa, będzie on dla ciebie i dla wszystkich synów Karmelu przywilejem, iż kto umrze, mając ten szkaplerz na sobie, nie dozna nigdy ognia piekielnego; to jest zamię zbawienia, tarcza w niebezpieczeństwach i zakład przymierza wiecznego”. Temi słowy przyrzekła Bogarodzica szczególną pomoc w celu uproszenia od Boga łask do życia pobożnego i szczęśliwej śmierci. Papież Benedykt XIV powiada (w swoim dziele: *De D. N. Jesu Christi Matrisque ejus Festis. II. n. 76. p. 281*), że chętnie wierzy, iż to objawienie [6] było prawdziwe i że każdy w nie wierzyć powinien.

Z wielką radością przyjął Szymon Stock szkaplerz św. i wkrótce potem ku jego czci założył bractwo, które przez Stolicę Apostolską potwierdzone, i przez wielu Papieży licznymi odpustami wzbogacone, po całym chrześcijańskim świecie rozszerzyło się. Liczy ono pomiędzy swymi członkami papieży, królów, biskupów i inne znakomite osoby. Prócz wielu innych papieży, nosili ten szkaplerz: Leon X., Klemens VII., VIII., XI. i XII., Paweł V., Urban VII., Grzegorz XV., Benedykt XIII. i XIV. Z pomiędzy królów przywdziali go: Edward, król angielski; cesarz Ferdynand II., III., i IV., Leopold I., Józef I., Karol VI. Do wszystkich tych znakomitszych osób zaliczyć także należy cesarową Maryę Teresę, arcyksiężąt Alberta, Karola, Leopolda i w. i. Nosili go także królowie hiszpańscy i portugalscy i prawie wszyscy księżęta i księżniczki ich dworu. Kilku francuskich królów również go nosiło, jak np.: św. Ludwik, Ludwik XIII., Ludwik XIV., Ludwik XV., królowa Leszczyńska, [7] królewicz, ojciec Ludwika XVI. Wszyscy pocztywali sobie za zaszczyt nosić sukienkę Najśw. Panny. Pomędzy królami polskimi zasługuje na szczególną uwagę Zygmunt III., który w roku 1606 przyjął wraz ze szlachtą swojego dworu szkaplerz św. z rąk Karmelitów bosych; którzy wysłani przez papieża Klemensa VIII. Na misje do Persyi, odbywali podróż przez Polskę. Obecnie liczba członków tego bractwa przechodzi już miliony.

W siedemdziesiąt lat później objawiła się Najśw. Panna Marya papieżowi Janowi XXII. i przyrzekła mu, że wyzwoli z czyśćca zaraz w pierwszą sobotę po śmierci te dusze, które za życia były wpisane do tego szkaplerza, nosiły go nabożnie przez swoje życie i mając go na sobie zeszyły z tego świata. (*Porównaj Kongr. S. Officii, 25 Febr. 1613*). Ta łaska nazywa się „Przywilejem sobotnim” (Sabbatinum).

2. C e l: Głównym zadaniem tych, którzy ten szkaplerz przyjmują, ma być: szczególna cześć Najśw. Dziewicy, a zwłaszcza naśladowanie Jej chwalebnych cnót. W ten [8] sposób zapewnią sobie Jej wszechwładną opiekę w życiu, a przedewszystkiem w godzinę śmierci.

3. K o r z y ś c i: Już jako przedmiot poświęcony może szkaplerz św. wiele łask Bożych na człowieka sprowadzić, jeżeli się go tylko z wiarą i ufnością na sobie nosi. Tem bardziej jeszcze jako przedmiot w sposób szczególny od Boga uprzywilejowany jest on dla tych, którzy go przyjęli przy obrzędach i modlitwach kościelnych z rąk upoważnionego do przyjmowania kapłana, i których nazwiska wpisane zostały do księgi brackiej, środkiem rozlicznych dobrodziejstw i łask Bożych. Tak np. wszyscy członkowie tego bractwa uczestniczą w szczególny sposób we wszystkich modlitwach, mszach, czuwaniach, pracach i tym podobnych dobrych uczynkach Zakonu karmelitańskiego i wszystkich członków tego bractwa rozszerzonych po całym świecie, jako też całego Kościoła.

Kościół św. nadaje im także prawo do uzyskania licznych odpustów, które mogą być ofiarowane za dusze w czyśćcu. [9] (*Klemens X.*, 2 stycznia 1672 r. „*Cum sicut accepimus*”).

W miejscach, gdzie niema kościoła karmelitańskiego dla pozyskania odpustów, nadanych tymże kościołom, Ojciec św. Pius IX. reskrytem z dnia 15 stycznia 1855 r. dozwolił nawiedzić kościół parafialny. W godzinę śmierci, jeśli po spowiedzi i Komunii św. wzywają imienia Jezusa ustami, albo gdy już nie mogą, to przynajmniej sercem, może być im udzielona jeneralna absolucja z odpustem zupełnym. (*Klemens VII.* „*Ex clementi*”, 12 sierpnia 1530. *B. II.* 47, i *Paweł V.* „*Cum certas*”, 30 października 1606. *B. II.* 251). Wszystkie msze św. odprawione przez któregokolwiek kapłana za dusze zmarłych członków tego bractwa, cieszą się prerogatywą uprzywilejowanego ołtarza. (*Pius IX.* *Św. Kongr. Odp.* 22 czerwca 1865 r.).
Uwaga: Ołtarzem uprzywilejowanym jest ten ołtarz, do którego Stolica Apostolska przywiązała odpust zupełny, mogący być ofiarowany za dusze w czyśćcu. [10] Jeżeli po śmierci którego z członków przynależących do tego bractwa, niniejsza książeczka wpisowa odesłaną zostanie do kościoła brackiego, wtedy wspólne modlitwy odbędą się za niego w niedzielę miesięczną.

W zakonie Karmelitów corocznie za zmarłych jego członków a więc i także za członków bractwa szkaplerza, odprawia się bardzo wielka liczba mszy św. zupełnie bezpłatnie, oraz odmawia się wiele modlitw za umarłych.

II.

Odpusty zupełne.

(Pod warunkiem *spowiedzi, Komunii św., i nawiedzenia kościoła karmelitańskiego*, lub jeżeli by należący do bractwa mieszkał w miejscowości gdzie nie ma takowego, to należy wtedy odwiedzić kościół parafialny i *pomodlić się na intencją Ojca św.*):

1. W dzień przyjęcia Szkaplerza i w godzinę śmierci. (*Paweł V.*, „*Cum certas*” 30 października 1606).
2. [11] W jedną niedzielę każdego miesiąca dla członków, którzy się znajdować będą na procesji brackiej, upoważnionej przez miejscowego Biskupa. (*Paweł V.* „*Piorum hominum*” 3 sierpnia 1609. *B. II.* 366 i „*Alias volentes*”, 19 lipca 1614 r. *B. II.* 370).
3. Kto zaś nie może znajdować się na tej procesji, dostąpi tego odpustu nawiedzając kaplicę bracką. (*Klemens X.* „*Comissae nobis*”, 8 maja 1673).
4. Chorzy, więźniowie, pielgrzymi i t. d. mogą dostąpić tego drugiego odpustu *niedzielnego*, odmawiając małe officium o Najśw. Pannie, lub 50 Ojcze nasz i tyleż Zdrowaś Marya – czyniąc przytem przynajmniej akt skruchy z postanowieniem spowiadania się i komunikowania natychmiast, jak tylko będą mieli sposobność, co potem skutecznie muszą. (*Klemens X.* *tamże*).
5. Raz w roku, w dniu dowolnie obranym, ktoby odwiedził nabożnie kościół karmelicki, przytem wyspowiadał się, przyjął Komunię św. i pomodlił się na intencją Ojca św. (*Klemens XIV.*, 15 lipca 1774 r. Porównaj [12] *Dekret Kongregacyi Konc. Trydent.* 15 marca 1852 r.).
6. Kościołom karmelickim (względnie kościołom parafialnym) udzielone są jeszcze odpusty zupełne w następujące uroczystości:

W styczniu.

20-go, w dzień: św. Fabiana i Sebastjana

W lutym

2-go, w dzień: Oczyszczenia Najśw. Panny, także w oktawę. (*Grzegorz XIII*, „*Ut laudes*”, 18 września 1577 r.)

4-go, w dzień: Św. Andrzeja Korsyniego, wyznawcy i biskupa.

W marcu

19-go, w dzień: św. Józefa, raz w czasie oktawy, jakkolwiek to święto takowej nie ma. (*Benedykt XIV*. „*Splendor paternae gloriae*”, 12 lutego 1745 r. B. IV.344.).

25-go, w dzień: Zwiastowania Najśw. Panny Maryi, także w czasie oktawy. (*Grzegorz XIII*. „*Ut laudes*”, 18 września 1577).

We Wielki Czwartek; we Wielki Piątek; w uroczystość Zmartwychwstania Pańskiego i w czasie oktawy. (*Grzegorz XIII*. *Tamże*); w uroczystość opieki Św. Józefa. (Trzecia niedziela po Wielkiejnocy), raz podczas oktawy.

W marcu

W uroczystość Wniebowstąpienia Pańskiego

3-go, w dzień: Znalezienia św. Krzyża

5-go, w dzień: Św. Anioła, męczennika, Karmelity

16-go, w dzień: ś. Szymona Stocka, wyznawcy

25-go, w dzień: św. Magdaleny de Pazzis, panny, Karmelitanki

W pierwszy dzień Zielonych Świątek i w oktawę.

W czerwcu

24-go, w dzień: św. Jana Chrzciciela, albo podczas oktawy

29-go, w dzień: św. apostołów Piotra i Pawła, albo podczas oktawy.

[14] W lipcu.

2-go, w dzień: Nawiedzenia Najśw. Panny.

16-go, w dzień: uroczystości Matki Boskiej szkaplerznej, lub w następującą niedzielę, albo w inną niedzielę lipca, wedle zwyczaju miejsca. (*Paweł V*. „*Cum certas*”, 30 października 1606).

Raz także podczas oktawy, jeżeli był ktoś obecnym przynajmniej 4 razy na Jutrzni i Laudes, które w czasie tej oktawy w kościołach karmelickich po południu odprawiają się. (*Grzegorz XVI*. *Indult z dnia 9 czerwca 1834 i 16 kwietnia 1844*. Br. 390).

20-go, w dzień: św. Eliasza, proroka.

26-go, w dzień: św. Anny, Matki Najśw. Panny Maryi.

W sierpniu.

7-go, w dzień: św. Alberta wyznawcy, Karmelity.

15-go, w dzień: Wniebowzięcia Najśw. Panny, albo w oktawę.

[15] W dzień św. Joachima ojca Najśw. Panny Maryi, przypadający w niedzielę w czasie oktawy Wniebowzięcia Najśw. Panny.

27-go, w dzień: przebicia serca Ś. Matki Teresy.

We wrześniu.

8-go, w dzień: Narodzenia Najśw. Panny, albo w oktawę.

14-go, w dzień: Podwyższenia św. Krzyża.

29-go, w dzień: św. Michała Archanioła, albo podczas oktawy.

W październiku.

15-go, w dzień: św. Teresy, raz podczas oktawy.

W listopadzie.

1-go, w dzień: WW. Świętych i w oktawę

2-go, w dzień: Zaduszny.

14-go, w dzień: WW. Świętych Zakony karmelitańskiego

15-go, w dzień: Zaduszny Zakony karmelitańskiego, albo gdyby ten dzień przypadł w niedzielę, wtedy 16-go można tego odpustu dostąpić.[16]

21-go, w dzień: Ofiarowania Najśw. Panny Maryi.

24-go, w dzień: św. Jana od Krzyża; raz także podczas oktawy.

W grudniu.

8-go, w dzień: Niepokalanego Poczęcia Najśw. Panny Maryi i także podczas oktawy.

25-go, w dzień: Narodzenia Pana Jezusa, jeżeli ktoś jest obecny na Sumie.

Uwaga pierwsza: Jeżeli noszący szkaplerz karmelitański są ciężko chorymi lub chronicznie cierpiącymi (z wyjątkiem tych, którzy żyją w jakim Zgromadzeniu), albo jeżeli mają jakie ważne przeszkody do przyjęcia Komunii św., mogą dostąpić powyższych odpustów, byleby odbyli spowiedź, a w miejsce przyjęcia Komunii św. i nawiedzenia kościoła wiernie wypełnili inne jakie dobre uczynki przez spowiednika zalecone. *Porównaj Bullarium – Pius IX. 18 września 1862 r.*

Uwaga druga: Oprócz wspomnianych odpustów zupełnych, mogą jeszcze wszyscy wierni [17] (a więc i nie należący do tego bractwa), uzyskać 4 razy do roku w kościołach Karmelitów „Błogosławieństwo Papieskie”, z którym jest połączony odpust zupełny. A mianowicie:

- a) W dniu św. Szczepana (26 grudnia).
- b) W drugi dzień uroczystości wielkanocnej.
- c) W drugi dzień uroczystości Zielonych Świątek.

- d) W uroczystość Matki Boskiej szkaplerznej, 16 lipca. Wszyscy wtenczas przytomni zyskają odpust zupełny, jeżeli się w te dni albo w ich wigilie wyspowiadają, Komunię św. przyjmą i pomodlą za Kościół święty.

Uwaga trzecia: Ci, którzy się co tydzień spowiadają, mogą dostąpić powyższych odpustów, bez powtórnej spowiedzi.

III.

Odpusty cząstkowe.

[18] Odpustów cząstkowych mogą członkowie tego bractwa bardzo wiele uzyskać. Dlatego niech każdy z nich uczyni zaraz rano dobrą intencję pozyskania ich wszystkich, chociażby takowych nie mieli w pamięci, i mogą je ofiarować za dusze w czyścju będące. W moc przytoczonej już wyżej Bulli „*Cum certas*”, Pawła V. 30 października 1606 r. dostępują członkowie tego bractwa, następujących odpustów cząstkowych:

1. Pięć lat i pięć kwadragen (200 dni) raz na miesiąc, którzy się spowiadają, komunikują i modlą na intencją Ojca św.
2. Pięć lat i tyleż kwadragen (200 dni), którzy z zapaloną świecą towarzyszą Najśw. Sakramentowi niesionemu do chorego i za niego się modlą.
3. Trzy lata i tyleż kwadragen (120 dni) zyskają ci, co wyspowiadawszy się, przyjmą Komunię św. w kaplicy lub kościele bractwa, i pomodlą się tam na intencją Ojca św.; [19] dostąpią tego odpustu w jakiebądź święto Najśw. Panny.
4. Trzysta dni za wstrzeżliwość od mięsnych potraw w środy i soboty.
5. Siedem lat i tyleż kwadragen (280 dni) i 160 dni raz na dzień, jeżeli odmówią w kościele 1 Ojcie nasz i 1 Zdrowaś Marya za żywych i konających. (*Grzegorz XIII. „Ut laudes”, 18 września 1577 r.*)
6. Trzydzieści lat i tyleż kwadragen (520 dni), którzy zakon Karmelitów oraz jego członków, nazywają Zakonem albo Braćmi Najśw. Panny Maryi z góry Karmelu. (*Grzegorz XIII., Urban VI., Mikołaj V.*)
7. Pięć lat i tyleż kwadragen (200 dni), którzy noszą na sobie szkaplerz, spowiadając się i komunikując co miesiąc, pomodlą się na intencją Ojca św..
8. Sto dni odpustu, którzy towarzyszą pogrzebowi jakiegokolwiek zmarłego, modląc się za niego. (*Paweł V., „Cum certas”, 30 października 1606 r.*)
9. Sto dni odpustu, za wykonanie jakiegokolwiek bądź uczynku miłosiernego, lub [20] pobożnego, np. jałmużny, nauczania prawd wiary św. i t.p. (*Paweł V. Tamże*).
10. Sto dni odpustu, jeżeli się jest obecnym na „*Salve Regina*”, które w każdą sobotę i wigilię Najśw. Panny w kościołach Karmelitów uroczyście się śpiewa. (*Klemens X. „Commissae nobis”, 5 maja 1673 r. B. II. 596*).
11. Trzy lata i tyleż kwadragen (120 dni), w każdy czwartek w ciągu roku, którzy w kościele karmelitańskim spowiadają się i komunikują. (*Klemens X. Jak wyżej*).
12. Sto dni odpustu za nabożne pozdrowienie: „Niech będzie pochwalony Jezus Chrystus” i za odpowiedź na takowe: „Na wieki. Amen”, lub „Na wieki wieków. Amen” (*Pius IX. 20 września 1864 r.*)
13. Trzysta dni odpustu, za odmówienie litanii o Najśłodszym Imieniu Jezus.
14. Dwieście dni odpustu, za odmówienie litanii Loretańskiej (czyli do Matki Boskiej). (*Urban VIII. „Splendor paternae gloriae”, 10 maja 1624 r. B. II. 465*).

15. Dwadzieścia pięć dni odpustu, za nabożne wzywianie Najświętszych imion Jezus albo Marya. (*Urban VIII. Tamże*).
16. [21] Sto dni odpustu, za uczynki miłosierne co do ciała i duszy. *Paweł V. „Cum certas”, 30 października 1606 r.*
17. Sto dni odpustu, za przyjęcie w dom ubogiego, tyleż, jeżeli mu się w pomoc przyjdzie. (*Paweł V. Tamże*).
18. Sto dni odpustu za prowadzenie zbłądzonych na drogę zbawienia. (*Paweł V. Tamże*).
19. Pięćdziesiąt dni odpustu w każdy czwartek, kto chociaż chwilkę w kościele lub kaplicy karmelitańskiej się pomodli. (*Klemens V. „Commisae nobis”, 5 maja 1673 r. B. II. 596*).
20. Sto dni odpustu, za każdy dobry uczynek. (*Paweł V. „Cum certas”, 30 października 1606 r.*).
21. Czterdzieści dni, raz na dzień, którzy odmawiają 7 Ojcze nasz i 7 Zdrowaś Marya, ku uczczeniu 7 radości Maryi. (*Paweł V. Tamże*).

Uwaga: Wszystkie i pojedyncze wspomniane odpusty nadane przez Pawła V., mogą być ofiarowane za dusze w czyśćcu będące. (*Klemens X. „Cum sicut accepimus”, 2 stycznia 1672 r.*).

[22] *Przestroga:* Chcąc jednak stać się uczestnikiem tak licznych odpustów, o których dotąd była mowa, oprócz wyżej przytoczonych warunków i noszenia ustawicznie szkaplerza, potrzeba się jeszcze starać, aby zostawać w stanie łaski Bożej, czyli nie mieć na sumieniu grzechu śmiertelnego, bo w tym razie nie dostąpi się żadnego odpustu. Ktoby zaś poczuwał się do grzechu śmiertelnego, powinien się starać oczyścić swoją duszę przez szczerą spowiedź, lub w razie niemożności spowiadania się, należy wzbudzić w sercu doskonały żal za grzechy swoje z mocnym postanowieniem wyspowiadania się przy najbliższej sposobności. Przy tem potrzeba wytrwale ćwiczyć się w nabożeństwie do Najśw. Panny Maryi. Sw. Bonawentura mówi: „Cziczcie Najśw. Pannę Maryją, a ona uprosi wam łaskę zbawienia”.

IV.

Obowiązki osób należących do bractwa szkaplerza karmelitańskiego.

A.

[23]

1. Aby zostać członkiem tego bractwa i mieć udział w zasługach Zakonu karmelitańskiego i osobistych odpustach do niego przywiązanych, potrzeba przyjąć szkaplerz przy obrzędzie i modlitwach kościelnych z rąk upoważnionego do przyjmowania kapłana. Nadto potrzeba ciągle nosić szkaplerz św. na sobie, we dnie i w nocy, w chorobie równie jak w zdrowiu, a zwłaszcza przy śmierci. Tak go nosić należy, żeby jedna połowa spadała na piersi a druga na plecy; wolno go nosić na odzieży lub pod nią. Gdy szkaplerz zaginie lub zużyje się, należy go czempredziej nowym zastąpić i takowy samemu sobie włożyć, a niekoniecznie potrzeba go poświęcać. (*Tak rozporządziła św. Kongr. Odpustów 27 maja 1857 roku*). Zużyty szkaplerz potrzeba spalić.

2. Imię i nazwisko przyjmującego szkaplerz musi być zapisane do księgi brackiej. [24] (*Św. Kongr. Odp. z dnia 27 kwietnia 1887 r. i z dnia 16 lipca tegosamego roku. Acta S. Sedis XIX. 556*).

B.

Dla pozyskania zaś sobotniego przywileju, według Bulli Pawła V. Oprócz warunków zwyż wyliczonych pod liczbą 1 i 2 potrzeba:

Po pierwsze: zachować czystość odpowiednią do swego stanu.

Po drugie: codziennie odmawiać pacierze kapłańskie, lub kto do tego nie jest obowiązany, ten powinien odmawiać codziennie małe officium o Najśw. Pannie, według Brewiarza Rzymskiego i to w łacińskim języku. (*Dekr. z 6 maja 1887 roku*).

Należy jednak uważać:

- a. Kto nie umie czytać po łacinie, ten może zastąpić małe officium o Najśw. Pannie (obok przestrzegania wszelkich przez Kościół przepisanych postów), wstrzemięźliwością od pokarmów mięsnych, we wszystkie środy i soboty całego roku, wyjąwszy jednak, gdyby uroczystość Bożego Narodzenia przypadła w którykolwiek z tych dni. (*Klemens VII. „Ex clementi”, 12 sierpnia 1530. B. II. 47, i Św. Kongr. Odpustów z dnia 18 sierpnia 1868 roku*).
- b. Ktoby zaś i tego postu zachować nie mógł, powinien sobie uprosić od upoważnionego do tego kapłana lub swojego spowiednika, aby mu ten post zamienił na inny dobry uczynek np. jałmużnę lub modlitwę.
- c. Jeżeli kto ma przeszkodę nadzwyczajną, to dopóki ta istnieje, jest wolny zupełnie od obowiązku odmawiania małego officium o Najśw. Pannie, lub wstrzemięźliwości od mięsnych potraw w środy i soboty. Gdyby mu się zdawało, że ta przeszkoda nie jest ważną, aby do od tych obowiązków uwolnić mogła, lepiej uczyni, jeśli poprosi swego spowiednika o zmniejszenie ich lub zmianę na inny dobry uczynek. Zamianę tę może skutecznić każdy spowiednik aprobowany, bez szczególniejszego upoważnienia, tak w konfesyjale jak i poza nim. Jeśli zaś przeszkoda nie jest bardzo ważną, ale tylko zwyczajną, wtedy obowiązek odmawiania co dzień małego officium o Najśw. Pannie lub wstrzemięźliwości od mięsnych potraw [26] w środy i soboty, może być zamieniony tylko przez kapłana wyraźnie do tego upoważnionego.
- d. Kapłan mający prawo wkładania szkaplerza, nie posiada jeszcze przez to prawa zmieniania lub zmniejszania obowiązków do niego przywiązanych. Na to trzeba mieć wyłączne upoważnienie. (*Św. Kongr. Odp. z dnia 22 czerwca 1842 roku*).
- e. Mimo, że upoważnienia dane przez przełożonych OO. Karmelitów wymagają, aby kapłan zmieniający lub zmniejszający warunki przywileju sobotniego był spowiednikiem, może tenże jednak i poza spowiednią wykonać to upoważnienie. (*Porównaj P. Ulrich: Tresor spirituel, pag. 133; Św. Alfonsa Theol. mor. VI. tract. IV. n. 534 ad 15 i dzieło X. Grassi, O. Carmel. Compendiosa Narrazione str. 56*).

V.

Uwagi ogólne o noszeniu Szkaplerza.

1. Ktoby z zapomnienia nie nosił szkaplerza, lub nosił go tylko w kieszeni, [27] albo nie we właściwy sposób, nie dostępuje odpustów nadanych; ale w takim razie sam sobie na nowo może go włożyć i dopełniając warunków, dostąpi odpustów. Temu jednakże, któryby przez bardzo długi czas nie nosił na sobie szkaplerza, radzimy, ażeby postarał się o nowe wpisanie.
2. Ktoby przez krótką część dnia nie nosił na sobie szkaplerza, nie utracą odpustów przywiązanych do tego dnia. Można zatem biorąc np. kąpiel, lub myjąc się, złożyć szkaplerz przez uszanowanie, byleby go potem włożyć na siebie.
3. Kto by zaś zaniedbywał nosić szkaplerz św. z niezbożności, lub z pogardy, albo w zamiarze nienależenia do bractwa, ten powinien na nowo przyjąć go od kapłana mającego władzę wpisywania. *(Tak rozporządziła Kongr. Odp. z r. 1884).*
4. Kto różne szkaplerze przyjął, nie uzyska odpustów wszystkich, gdy nie nosi zarazem wszystkich szkaplerzy. *(Decret auth. 307).*
5. Kto powyższych obowiązków nie wypełnia, nie grzeszy, ale traci do nich przywiązane łaski.
6. Co się zaś tyczy odmawiania codziennego Koronki albo 7 Ojczy nasz i 7 Zdrowaś Marya, nie jest to ścisły obowiązek, ale tylko pobożny zwyczaj; dlatego, kto by chciał może zastąpić te modlitwy inną modlitwą, lub litanią, albo jaką nabożną pieśnią.

VI.

Modlitwa do Najśw. Panny z góry Karmelu.

O Przebłogosławiona Panno Niepokalana ozdobo i światłości góry Karmelu, która okiem osobliwszej dobroci patrzysz na każdego, który Twą świętą odziany jest szatą, spojrzij i na mnie łaskawie i okryj mnie płaszczem swej macierzyńskiej opieki. Wspomóż mą słabość swoją potęgą, oświeć swą mądrością ciemności mego serca, pomnażaj we mnie wiarę, nadzieję i miłość. Racz ozdobić moją duszę takimi łaskami i cnotami, iżby zawsze była drogą Twemu Boskiemu Synowi i Tobie. Nie odstępuj mnie nigdy w mem życiu, pociesz mnie przy śmierci swą [29] najwdzięczniejszą obecnością i przedstaw mię Trójcy Przenajświętszej jako Syna swego i sługę Tobie oddanego, abym Cię w niebie wiecznie chwalił i wielbił. Amen. Trzy Zdrowaś Marya i tyle Chwała Ojcu i t.d.

Za pobożne i z sercem skruszonym odmówienie tej modlitwy, odpust 200 dni raz na dzień jest udzielony. *(Leon XIII. Reskr. Św. Kongr. Odp. z d. 16 stycznia 1886 roku. Porównaj Racc. 344).*

Druga modlitwa do Najśw. Panny z góry Karmelu.

O ozdobo i Królowo góry Karmelu, Najśw. Panno Maryo! Z pokoreym sercem dziękuję Ci, żeś mnie niegodnego sługę twego (niegodną służebnicę twoją), z macierzyńską miłością w poczet twoich ulubionych dzieci przyjąć raczyła i twoją szczególną otoczyła opieką. Racz to sprawić, proszę Cię najpokorniej, ażeby twój św. szkaplerz stał się dla mnie rzeczywiście „znamieniem zbawienia, [30] tarczą w niebezpieczeństwach i zakładem przymierza wiecznego”. Spraw to Królowo Niebios, ażeby w życiu i przy śmierci mógł zawsze uczestniczyć we wszystkich skarbach łask i zasługach Zakonu karmelitańskiego, oraz wszystkich członków bractwa całego Kościoła. O najśłodsza Pani i Matko moja, wyjednaj mi tę łaskę, ażebym aż do końca mego życia w dobrem wytrwał i aby się w ostatniej mojej godzinie spełniło na mnie Twoje łaskawe przyrzeczenie, że kto w tej sukience św. szkaplerza umrze, nie dozna ognia piekielnego. Amen.

WSZYSTKO NA WIĘKSZĄ CHWAŁĘ BOGA.

Spis rzeczy.

	Str.
Początek bractwa.....	4
Cel bractwa	7
Korzyści bractwa	8
Odpusty zupełne	10
Odpusty częściowe	18
Obowiązki osób należących do bractwa	23
Uwagi ogólne o noszeniu szkaplerza	26
Modlitwa do N. Panny z góry Karmelu	28
Druga modlitwa do N. Panny z góry Karmelu	29

W Krakowie, w drukarni „CZASU” Fr. Kulczyckiego i Spółki,

pod zarządkiem Józefa Łakocińskiego .

Nakładem OO. Karmelitów Bosych w Czerny.